

objavljajo v zborničnem zapisniku dan za dnevom svoje nesramnosti proti katoliški cerkvi, njenim napravam, njenim naukom itd. Ta mož ne spozna ali noče spoznati nevarnosti, v katero tirajo z vso silo prusaški poslanci celo Avstrijo. Kakor zbornični predsednik grof Vetter, tako hoče tudi dr. Körber ostati dober prijatelj teh za državo tako nevarnih rovarjev. V tem govoru je pač obljubil dr. Körber, da on ne bo vladal ne proti Nemcem, ne proti kateremu drugemu narodu. Bomo videli.

§§ 59. in 60. obrtne postave.

Kar so želeli manjši obrtniki in trgovci, to so dosegli: §§ 59 in 60 obrtne postave sta se spremenila, čeravno so se tej spremembi silno upirali liberalci in pa socialni-demokrati. Liberalci, ali kako se zovejo sedaj: naprednjaki, so zastopniki velikih kapitalistov in fabrikantov, katerim ni mar za obstanek obrtnikov in trgovcev. Pošiljali so okrog svoje agente z razno robo, katero so lahko prodajali po hišah na škodo trgovcev in obrtnikov. To se ima zdaj odpraviti. Socialni-demokrati so pa tudi proti temu, da se pomaga manjšim obrtnikom; kajti oni hočejo, naj vsi ti stanovi propadejo, da se bojo potem vrste socijev pomnožile. Znano je, da so tudi v nemškem državnem zboru najhujše nasprotovali socialni-demokrati vsem postavam, katere so se predlagale na blagor delujočih stanov.

Kaj pa je s predlogi zastran zboljšanja plač bogoslovskim profesorjem, zastran pokojnine za duhovnike, ki služijo v dobrodušnih zavodih in zastran nagrad za katekete? Predsednik proračunskega odseka dr. Katrein je sklical za 4. junij zvečer ob 7. sejo proračunskega odseka, v kateri naj se rešijo med drugimi tudi zgoraj imenovani postavni predlogi. Prva dva je predložila vlada, poslednjega poslanec Žičkar. Toda ob 8. uri se je začela seja zbornične seje in samo le nekatere točke dnevnega reda so se rešile; zgornje tri so se preložile do jesenskega zborovanja. Sprejela se je pa postava, vsled katere se zboljša plača državnim živinskim zdravnikom.

Davek na železnične vožnje karte.

Zadnjič ste naznanjali, da se ima vpletati nov davek na železnične vožnje karte. Na ta način upa vlada dobiti okoli 11 milijonov kron novih državnih dohodkov, s katerimi naj se pokrijejo novi stroški, katere bo imela država vsled tega, ker se imajo zboljšati plače državnim pomožnim uradnikom in pokojnine udov državnih uradnikov itd. Davčni odsek se je s to davčno postavo že pečal, pa sklenil, da se ima v tej zadevi sklepati še le v jesenskem zborovanju.

Železnice nižje vrste.

Zraven velikanskih železnic, katere se imajo zidati v prihodnjih letih, se bo stavilo tudi več železničnih prog nižje vrste. Po dolgotrajni boji merile vse skupaj nekaj nad 1100 kilometrov. Ker od teh novih železnic ne pride skoraj nič ne na Štajersko, ne na Kranjsko, so se proti tej krivici pritoževali razni poslanci iz naših dežel: Berks, Pogačnik, Plantan, Ferjančič in Pfeifer. Zahtevalo se je opetovano, naj se dovrši zveza grobelno-hrvatska meja, Polzela-Kamnik, Novomesto-Karlovec, Tržič-Kranj, Trbinje-Št. Janž, potem železnične zveze po Goriškem in Istriji. Pristaviti še moram, da je poslanec Žitnik pri razpravi o novih vodovodih opisoval nujno potrebo, popraviti nekatere kranjske reke in potoke ter izsušiti ljubljansko barje.

Poročilo poljedelskega odseka o kmetijskih zadrugah.

Poročevalec poljedelskega odseka gosp. Povše je izvršil svoje obširno poročilo o potrebi, da se vendar enkrat vpelja kmetijske zadruge. Predlagalo se bo, da se ima ta postavni načrt, ki je za rešitev kmetijskega stanu največje važnosti, djati

na dnevni red prve seje prihodnjega jesenskega zasedanja. Žal, da se ni sprejela v postavu tudi določba, da se ima v deželah, kjer prebiva več narodov, napraviti za vsako narodnost, posebna kmetijska zadruga. Temu so se upirali Poljaki z ozirom na Rusine. Prejela se je pač resolucija — neka želja — vsled katere naj vlada skrbi za to, da se na raznih, v deželi prebivajočih narodov jemlje ozir in se za vsako narodnost osnuje posebna kmetijska zadruga. Za to resolucijo so glasovali vsi udje odseka, izvzemši koroškega Černika. Ta se gotovo boji, da bi vtegnili koroški Slovenci zahtevati za sebe svojo deželno kmetijsko zadrugo.

Nujni predlog.

V seji 10. junija so izročili poslanci Žičkar in tovariši nujni predlog, naj se dovoli za nekatere občine v Rogoškem okraju: Ranjkovec, Plat in Sv. Trojica državna podpora, ker so bile vsled toče pretečeno leto hudo poškodovane in trpijo zdaj veliko pomanjkanje.

Politični ogled.

Deželni zbor štajerski je sklican za dne 17. junija na zopetno zasedanje.

Italija in trozveza. V italijanskem državnem zboru je radikalni posl. De Marinis ošabno naglašal, da si mora Italija dvakrat premisliti, predno obnovi zvezo z Nemčijo in Avstrijo. Nemčija in Avstrija baje potrebuje Italije. Italijani pa že dolgo niso bili nikjer tepeni, da se tako širokoustijo.

Nevarnost revolucije v Italiji. Iz Italije so došla poročila, ki poročajo, da je ondi nevarnost splošne vstaje ali revolucije prav blizu in že skoro gotova reč. Delavstvo in splošno proletarijat je na nogah. Organizovana je že po vsej Italiji civilna armada. V Milanu je buknil štrajk zidarskih delavcev, katerega se udeležuje 12.000 oseb. Štrajk se organizuje prav na tihem in še ne nastopa javno. Ali razdeljen je po kompanijah in bataljonih, vsaka kompanija šteje 120 mož. Jednaka organizacija je razširjena po vseh italijanskih večjih mestih, katerim se pridružujejo manjši krogi, zato skrbi živahna agitacija socijalistov. Jeden socijalistični poslanec je rekel: »Mi izkoristimo zdaj svobodo, ki nam jo daje vlada, da zberemo svoje bojne vrste. Dokler bode na krmilu ministerstvo Zanardellijevo, se ne zgodi nič hudega, ako pa bi sledilo Zanardelliju kako drugo ministerstvo, tedaj se vzdigne nad 300.000 delavcev in ubožcev, a to gotovo ne z miroljubnim namenom«. Vsak kdor ni slep vidi, kdo tiči za to civilno armado in upravičena je bojazen, da bode tako organizirano lačno ljudstvo italijansko nekega lepega dne udrla na Avstrijo, da si tu napolni bisage in pridobi Italiji lepih pokrajin. Našim državnikom treba je biti opreznim. Laško ljudstvo se po teh znamenjih ne bo več dolgo pokorilo laskim diplomatom.

Nemiri v Albaniji. Albanci, podložniki Turčije, nočejo več plačevati davkov in nobena oblast se jih ne upa k temu siliti. Vzrok te bojazni pred Albanci je, da so izborni oboroženi in da je vsa Italija kakor preplavljena z orožjem. Šele nedavno so dobili po morju novo zalogo pašk. Sumi se, da so jim jih poslali Italijani.

Vojska v Južni Afriki. Soproga burškega generala Bothe je dospela v Evropo in namerava naravnost v London, potem šele na Holandsko in v Belgijo. Ne ve se za gotovo, ali je prišla gospa s kakim naročilom od strani Burov v Evropo, ali pa bo iz lastnega nagiba posredovala za mir. Buri so dosegli v zadnjem času zopet več zmag. Angleška spodnja zbornica je dovolila zopet 380 milijonov frankov za Južno Afriko, v nadi da se vojna kmalu konča in da bo torej večji del te svote služil za prevažanje angleške vojske v domovino. Lord Kitchener,

angleški vojskovodja, pa temu nasproti zahteva se 30.000 novih vojakov.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Obsodba klerikalne glave.) »Iščite in bote našli«, ta izrek božjega Zveličarja je povsem resničen. So pa najti izjeme, da človek išče, pa le ne najde. Tega krive so pred vsem razne okoliščine, da ne iščemo n. pr. na pravi način, ali ne ob pravem času, ne na pravem mestu itd. Večkrat pride tudi le na osebo iskalca tako, da prav pod taistimi okoliščinami eden najde drugi pa ne.

Tuintam se rado pa tudi naopak zgodi. Človek najde, cesar najti si ni želel. Tako sem nedavno brcal in brcal tako tje v en dan med raznimi pismi iz prošlega stoletja, koje si hranim iz raznih razlogov. Nisem hotel najti kaj gotovega. Dolg čas mi je bil in samo zato sem šel brcat in stikat po nakopičenih pismih manjših in večjih. Man hu? Kaj pa je to? V roko dobim pismo ali skoraj bi rekel zbirko pisem. Bile so s črnorumeni nitjo sešite v eno celoto. Ah, to vam je bilo pismo! Že začetek je bil nekako nenavaden. Vsaj med mojimi pismi, smem reči, nenavaden. »V imenu Njih Veličanstva! Ali ni to nenavaden začetek? Že vem, to je moja obsodba! Nataknem si očali in berem dalje:« »Dne . . . 1900 vrsile so se v Leskovcu občinske volitve, tekem katerih prišlo je do razburjenega prepira med strankami, katerih ste bili pred vse dve, namreč klerikalna in pa nemška. Zmagali so seveda Nemci, kar ni malo razkačilo klerikalnih glav, izmed katerih se je eden namreč današnji obtoženec še le 12./8. spomnil, da je bil takrat močno užaljen«. Dalje brati nisem hotel. Skrbno pospravim ta drag spomin, pa odprem drugi predalček z raznimi računi in recepisi kot dopolnila onega pisma. A ni mi dalo miru in spet sem šel ter potegnil na dan prejšnje pismo. Zanimal me je datum in podpis. Evo jih. Ptuj, dne 27. avgusta 1900. Dr. Torggler m. p.

Postal sem otožen. Razne misli in razna vprašanja stopajo mi po vrsti pred oči: 1. Imali sodnik pravico v imenu Njih Veličanstva v takem tonu pisati obsodbo? 2. Od kod jemlje c. kr. sodnik pravico v obsodbi koga pitati s klerikalno glavo? 3. Ali bi ne bil kje kak državni poslanec, ki bi se za mojo obsodbo brigal, kojo mu blage volje prepustim?

Zaupnice občin ormoškega okraja sodniku g. dr. Preskerju. Občinski odbor trga Središče sklenil je v svoji seji dne 31. majnika 1901 sledečo resolucijo: »Mestni občinski zastop ormoški vsprejel je v svoji seji dne 20. majnika 1901 resolucijo, katere ost je naperjena napram c. kr. sodniku ormoškega okraja gospodu dr. Preskerju. Ž njo se na nečuvven način predbaciva njemu, kot rojenemu Slovencu, narodno mišljenje, se mu izreka v imenu mesta Ormož nezaupanje, kot sodniku, ter si konečno občinski zastop prepoveduje, da je g. dr. Presker sodnik v nemškem mestu Ormož.

Občinski zastop trga Središče izreka svoje obžalovanje na tem neumestnem napadu občinskega odbora ormoškega, kateremu izvor je iskati le v narodni nestrpnosti ormoških obč. odbornikov ter povdarja ob enem, da je g. dr. Presker vsled svoje objektivnosti in uljudnosti v občevanju s strankami v občinah ormoškega okraja zelo priljubljen, vživa kot c. kr. sodnik popolno zaupanje prebivalstva ter mu tudi občinski odbor trga Središče izreka s tem popolno in neomejeno zaupanje.

Ob enem občinski odbor trga Središče odreka pravico občinskemu odboru ormoškemu, da zahteva odstranitev njemu neljubega sodnika, ker šteje okraj ormoški 33 političnih občin in ni g. dr. Presker c. kr. sodnik mesta ormoškega, ampak ormoškega okraja.

¹⁾ Opomba uredništva: Naslednje ni šala, ampak gola resnica! Tako se glasi v istini obsodba, izdelana od dr. T. z dne 29. avg. 1900.

Občinski predstojnik se pooblašča, da predloži to resolucijo visokemu c. kr. nadsodišču v Gradcu ter objavi isto v časnikih.

Enake resolucije sklenile so do sedaj že sledeče občine ormoškega okraja: Obriž, Cvetkovi, Hardek, Runeč, Litmerk, Frajukovi in Pušinci. Občina Obriž imenovala je g. sodnika svojim častnim občanom. Slava zavednim občinam!

Že dolgo ni bilo javno mnenje tako razburjeno, kakor sedaj zavoljo napada ormoških nemških nestrpnostev na sodnika dr. Preskerja. Kolikor se nam javlja, pripravljajo se vse občine, da dajo istemu zaščeno. Upamo, da bo tudi višja oblast uvidela, da se je ta gonja proti slovenskemu sodniku le uprizorila, da bi se mu užalilo nadaljno bivanje v Ormoži ter bi se prosil na drugo mesto. A dr. Presker je mož, da ostane! Schönerejanski struji, katera si je pridobila nadvlado v občinski hiši mesta ormoškega, ne bode klonil tilnika slovenski sodnik.

Res daleč smo prišli v Ormoži vsled popustljivosti napram narodnim nasprotnikom. Kako bi moglo biti sicer mogoče, da si upa dr. Delpin, ki živi le od slovenskega prebivalstva ormoškega okraja, izreči pri občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega nasproti slovenskim zastopnikom, s ponosom o sebi in zastopnikih ormoškega mesta: „Wir sind Schönerejaner“ (mi smo Schönerejanci). In ta mož še zastopa nemški viteški red, katerega veliki mojster je ud cesarske družine nadvojvoda Evgen. Uverjeni smo, da so o teh čudnih razmerah na najvišjem mestu malo ali nič poučeni. Ravno zaradi tega pa je potrebno, da povemo na vsa usta resnico, čisto resnico.

Oddaljili smo se nekoliko od svojega predmeta. Napad na sodnika g. dr. Preskerja bode vendar povzročil, da naše ljudstvo spozna nestrpnost ormoških Nemcev. Ker naši kmetje po imenih ne poznajo odborikov mestnega občinskega zastopa ormoškega, ki so po večjini obrtniki ter živijo od slovenskih grošev, navajamo iste: Ivan Kautzhamer trgovec z železom, Alojz Martinz trgovec, dr. Delpin odvetnik, Alojz Windisch mizar, Kreps Juri kolar, Marko Bauer gostilničar, Diermayr Otmar trgovec, Adolf Stamen hranilnični uradnik, Franc Munda sodni sluga v pokoji, Franc Baumann trgovec in gostilničar z žganjem, Franc Krajnc tesarski mojster vsi v Ormoži ter Mihalj Trop posestnik na Dobrovi.

Želimo iskreno, da si naši narodni kmetje zapomnijo dobro te gospode odborike! Prej ali slej se bodo tudi naši Nemci morali navaditi, živeti mirno in dostojno med slovenskim ljudstvom.

Iz Slovenjegagradca. (Narodni napredek.) Gotovo si je že marsikateri mislil, kako je kaj s kmetijsko zadrugo v tukajšnjem okraju? Morda je že šla rakom žvižgat? Ali mogoče, da so jo slovenjegraški purgarji pohrustali? Radi bi jo res, pa ima preveč trde kosti. Hočem vam, da boste, dragi bralci, vsi vedeli, kako se nam godi, in kakšni so naši kmetijski prijatelji (slovenjegraški nemčurji) tukaj na kratko opisati.

Malo pred veliko nočjo letošnjega leta začela je kmetijska zadruga za Slov. gradec in okolico poslovati v svojih od graščine Rothenthurm najetih prostorih. Kmetje, ki so že dalje časa komaj čakali, so z veseljem začeli deleže vplačevati. Poslovalo se je vsak četrtek in vsako nedeljo. V teku par tednov je število udov narastlo čez 150. Upamo, da prej ko bo leto, bomo imeli gotovo čez 600 udov.

Slovenjegraškim gospodom pa to ni šlo na nobeden način v glavo, da bi kmetje v mesto hodili, pa se svojih prijateljev, ki tako radi trdoprislužene groše v žep shranjujejo, izogibali. Tuhtajo in kaj si zmislijo. Začeli so kmetje svariti, jim v glavo zabijati, da bodo svoje grunte zgubili itd., ako bodo pristopili k zadrugi. Ko pa vse nič ni pomagalo,

ker kmetje so se še bolj neustrašeno zadrugo prijeli, sli so potlej vodje c. kr. okrajnega glavarstva prosit, naj bi jim vendar on pomagal. To je pa kmete tako razburilo, da so nenadoma zložili 38.000 K in kupili lepo in prostorno Günterjevo gostilno, kjer bode od znanprej zadruga imela svojo gostilno, skladišča itd. Tako se je tedaj naša zadruga postavila enemu naših največjih nasprotnikov pred nos. Imenovati ga sicer nočem, če pa že kdo ravno vedeti hoče, naj pride v Slovenjegradec in si ta imenitni vis-a-vis sam ogleda. Sedaj imamo torej mi slovenjegraški okoličani enkrat že davno potrebni narodni dom, kjer se bomo lahko od vsakem času zbirali. Želeti je samo, da se sedaj vsak okoličan in rodoljub vselej, kadar ga različni opravki privedejo sem, spomni starega gesla, ki pravi: Svoji k svojim! in: V slogi je moč!

Zadružnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci so imeli včeraj zaupno posvetovanje v mariborskem Narodnem domu. O čem so se posvetovali in kaj so sklenoli, je tajno.

Slovenjebistriško katoliško politično drdštvo si je izvolilo naslednji odbor: načelnik Jožef Onič, kmet v Hošnici, načelnikov namestnik Martin Medved, župnik v Laporju, tajnik Franc Mlakar, kmet v Hošnici, blagajnik Karl Stupan, zidarski vodja iz Razgorja. Sklepi, ki so se vsprejeli na društvenem zborovanju se glasijo: 1. Na ustanovnem shodu Slov. Bistr. kat. pol. društva zbrani kmetje najodločneje obsojajo tudi slovenske liste, ki so nemškutarskega »Štajerca« hvalili, »Našega Doma« pa ne priporočajo. — 2. Na ustanovnem shodu kat. pol. društva zbrani kmetje pozdravljajo z veseljem misel, da se ustanovi na Sp. Štaj. kršč. kmečka stranka in vodstvo, ki bo dajalo smer spodnjestajski politiki. — 3. Ker so se baje storili koraki, da se pri okrajni sodnji v Slov. Bistrici nastavi nemški sodni pristav, zbrani kmetje obsojajo tako ravnanje in zahtevajo od pravosodnega ministarstva, da nastavi slovenskega uradnika v popolno slovenskem okraju. — 4. Zbrani kmetje in volilci zahtevajo od svojih poslancev, da se vendar enkrat združijo v eden klub.

Imenovanje. Pravni praktikant pri okrajni sodnji v Celji gosp. Rudolf Potočnik imenovan je avskultantom ravnotam.

Iz Ormoža. Zaupnice g. sodniku dr. Preskerju, kakor smo jo priobčili o trgu Središče, sklenile so nadalje sledeče občine ormoškega okraja: Jastrebeci, Brebnovnik, Savci, Koračice, Vitan, Bratonečice, Trnovci, Lahonci in Hum ter so vposljala občinska predstojništva dotične resolucije c. kr. dež. nadsodišču v Gradcu. Odločen in pošten odgovor dobili so ormoški nemškutarji do sedaj že od 19 občin.

Notar v Šoštanju je postal g. Vinko Kolšek, dosedaj notar v Ložu na Kranjskem. Svojo službo nastopi dne 16. t. m.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. gg. Jakob Cinglak, dosedaj provizor v Št. Petru v Sav. dolini v Vojnik, Anton Kolarič, kapelan v Vojniku k Sv. Magdaleni v Mariboru.

Od Zidanega mosta. V sredo pred Božjega Telesa praznikom užgala se je blizu »Zoreta« nasproti Radečam hosta od isker, ki so tje naletele od mimogredočega hrvatskega vlaka in je pri zdajšnji grozni suši dolgo gorela. — V četrtek popoldan zgorelo je v Šarni peči nad Zid. mostom gospodarsko poslopje in hlev, ogenj je najbrž nastal, ko je nek mimogredoči popotnik tje zagnal še goreči ostanek smodke. Pozite torej, kam zaganjate žveplenke ali smodke. — Kakor zvemo, se v Loki nahaja v novejšem času fabrika za umetni gnoj. Da razpečava gnoj,

ima dva glavna agenta. Gnoj kidata na duhovnike in cerkev, skladišče imata pa v neki gostilni, ki jo danes nočemo imenovati, pa koje ime prihodnjic objavimo, ako se tudi v tej zadevi ne bode mera našla. Nismo mi, krščanski kmetje, dolžni v javni gostilni poslušati govore, ki so prav za prav že tako prepovedani in po postavi kaznilni. — Na Božjega Telesa je med procesijo nastal tak vihar, da je na Razborju podrl eden altar, ki se je zvrnil v okna blizu stoječe hiše in je sipe popolnoma strl.

Na Studenicah je prišel dne 25. maja fant Kolar Franc med kolesa samostanske žage ter bil takoj mrtev. Dne 27. maja pa je pogorelo gostilničarju Pavlu Sattlerju gospodarsko poslopje; ravno ta dan so imeli gostijo.

Na Resniku pri Zrečah je minolo nedeljo proti večeru strela udarila v prazno šolsko poslopje k sreči brez posebne nesreče. Iskra si je pot odorala po zidu, a ne po novem strelovodu.

Izpit na ogljarski šoli v Celju se ne bo vršil 15. t. m. kakor se je po pomoti v »Slov. Gospodarju« čitalo, temveč 15. julija ali malega srpana, kakor na drugih javnih šolah.

Št. Ilj pri Gradišču. Sprejmite iz naše doline kratko poročilo. Naznanjam vam, gospod urednik, kako so se izvršile volitve občinskega odbora dne 30. maja. Pristaši nemškutarskega ptujškega »Štajerca« so hoteli odstraniti prejšnji občinski odbor, a trezni volilci se niso dali premotiti, vsa agitacija je bila zaman, večina odbornikov so naročniki »Slov. Gosp.«, in upamo, da si bodo županom izvolili odločno narodno-katoliškega moža. Pristašem »Štajerca« pa svetujemo, da nehajo s svojo strastno agitacijo, s katero so naredili že toliko zdražbe. Med nami za njih ni prostora! — Šentiljski.

Razuzdanim in nemškutarskim mladeničem! Večkrat smo govorili svojim mladim prijateljem, vrlim, dobrim mladeničem. Danes pa recimo besedo tudi takim, ki niso vrlji. Velikokrat se sliši, da so se fantje stekli, ali koga umorili itd. In od kod pride vse to? Od mladeničev, kateri nimajo več vere. Da, le pregoła resnica je, da se dandanes nahajajo tudi mladeniči, kateri več ne pomislijo na sveto cerkev ter zametujejo vse kar je svetega in verskega. Ob nedeljah včasih gre v cerkev, ker že mora iti zaradi starišev, se poslanja po kotih ali pa še morda tisto ne, ampak gre v krčme, namesto k službi božji, tam popiva, in še zapije v krčmi svoje poštenje, svojo vero, svojo dobro ime. Ali ni to žalostno? Pregovor pravi: »Pijanec se prej ne preobrbe, dokler se v jamo ne zvrne«. Žalibog, da je resnica. Tudi tukaj ob meji Slovenstva je še nekaj mladeničev, kateri več ne pomislijo, kako razuzdano živijo. Stariši pa doma grenke solze točijo za svojimi zabredlimi sinovi. Ali to še ni vse. Nekateri mladeniči tudi že več ne pomislijo, da so rojeni Slovenci, da so bili prvi glasi mili in gladko doneči, slovenski. Naša mila domovina pač z žalostjo gleda na svoje zabredle sinove, pač pa vidi, da naš slovenski narod se ne bi bojeval, — če bi bila sila — tako za svojo domovino, kakor burski narod sedaj odbija navale oholih Angležev. Mladič, kateri ste že tako daleč prišli, da ste se potujčili, vas obžalujemo, kateri pa še se mislite potujčiti, vi še niste zgubljeni. Ah, pristopite k nam slovenskim mladeničem, da nas bo še večje število, kateri se bomo borili za narodni obstanek. Mi slovenski mladeniči pa delajmo na to, da bodo naši tovarši, mladeniči postali boljši, zapustili krčme, pristopiti rajše k našim branim društvom. Veste, predragi mi slovenski mladeniči, kaj že pregovor pravi: »Besede mičejo, zgledi vlečejo«. Delajmo tako! Vse za vero, dom, cesarja! Otmimo, kar se še oteti da. Eden.

Ogenj v ljutomerski cerkvi. Pretečeni petek je bil žalosten dan za celo ljutomersko župnijo. Ob 10. uri dopoldan se je zaslialo kričanje: »cerkev gori«. In resnično.